

Страни в главното производство

Жалбоподател: FRANCK d.d. Zagreb

Отговорник: Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Диспозитив

Член 135, параграф 1, букви б) и г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тези разпоредби освобождаване от данък върху добавената стойност съответно за отпускането на кредити и за сделките с други прехвърляеми инструменти, се прилага по отношение на сделка, която за данъчнозадълженото лице се състои в предоставяне на разположение на друго данъчнозадължено лице срещу възнаграждение на парични средства, получени от факторингово дружество след прехвърлянето на последното на запис на заповед, издаден от второто данъчнозадължено лице, като първото данъчнозадължено лице гарантира на това факторингово дружество възстановяването на сумата по посочения запис на заповед на падежа му.

(¹) ОВ С 27, 27.1.2020 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 17 декември 2020 г. — Европейска комисия/Република Гърция
(Дело С-849/19) (¹)**

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Специални защитени зони — Член 4, параграф 4 — Задължение за определяне на цели за опазване — Член 6, параграф 1 — Задължение за вземане на консервационни мерки — Решение 2006/613/ЕО — Средиземноморски биогеографски район)

(2021/С 62/09)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Bouchagiar и С. Hermes)

Отговорник: Република Гърция (представител: Е. Skandalou)

Диспозитив

1) Като не е приела в рамките на предвидените срокове всички необходими мерки за определяне на подходящи цели на опазване и консервационни мерки по отношение на 239-те територии от значение за Общността, които се намират на гръцка територия и са включени в Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район, Република Гърция не е изпълнила задълженията си съответно по член 4, параграф 4 и по член 6, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г.

2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 19, 20.1.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

(Съединени дела C-354/20 PPU и C-412/20 PPU) (¹)

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 1, параграф 3 — Член 6, параграф 1 — Процедури за предаване между държави членки — Условия за изпълнение — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47, втора алинея — Право на достъп до независим и безпристрастен съд — Системни или общи недостатъци — Понятие за издаващ съдебен орган — Вземане в предвид на събития, настъпили след издаването на съответната европейска заповед за арест — Задължение на изпълняващия съдебен орган да направи конкретна и точна преценка дали са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че заинтересованото лице ще бъде изложено на реален риск от нарушаване на правото му на справедлив съдебен процес, ако бъде предадено)

(2021/С 62/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

Диспозитив

Член 6, параграф 1 и член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкуват в смисъл, че когато изпълняващият съдебен орган, който трябва да вземе решение за предаване на лице, срещу което е издадена европейска заповед за арест, разполага с данни за системни или общи недостатъци във връзка с независимостта на съдебната власт в издаващата заповедта за арест държава членка, които са съществували към момента на издаването ѝ или са възникнали след това издаване, този орган не може да отрече качеството „издаващ съдебен орган“ на юрисдикцията, издала посочената заповед за арест, и не може да презумира, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се счита, че ако бъде предадено на последната държава членка, това лице ще бъде изложено на реален риск от нарушение на основното му правото на справедлив съдебен процес, гарантирано от член 47, втора алинея от Хартата, без да извърши конкретна и точна преценка, при която да се вземат предвид по-специално личното положение на въпросното лице, естеството на разглежданото правонарушение и фактическият контекст на издаването на заповедта, като например изявленията на публични органи, които могат да окажат влияние върху разрешаването на конкретен случай.

(¹) ОВ С 320, 28.9.2020 г.
ОВ С 378, 9.11.2020 г.